

Estera

Cap. 1

Era pe vremea lui **Ahașveroș**, a celui Ahașveroș care domnea de la **India** până în **Etiopia**, peste o sută douăzeci și șapte de ținuturi.

Împăratul **Ahașveroș** ședea atunci pe scaunul lui împărătesc la **Susa**, în capitală.

În al treilea an al domniei lui, a dat **un ospăț** tuturor domnitorilor și slujitorilor săi. Căpeteniile oștirii perșilor și mezilor, mai-marii și capii ținuturilor s-au strâns înaintea lui. El le-a arătat bogăția strălucită a împărăției lui și slava minunată a mărimii lui în multe zile, timp de o sută optzeci de zile.

După ce au trecut aceste zile, împăratul a dat întregului popor care se afla în capitala Susa, de la cel mai mare până la cel mai mic, **un ospăț**, care a ținut șapte zile, în curtea grădinii casei împărătești.

Covoare albe, verzi și albastre erau legate, cu **funii** de in subțire și de purpură, de niște **verigi de argint** și de niște **stâlpi de marmură**.

Paturi de aur și de argint stăteau pe o **podea** de porfir, de marmură, de sided și de pietre negre.

Iar de băut turnau în **vase de aur**, de felurite soiuri. Era belșug de vin împărătesc, multumită dărniceii împăratului. Dar nimeni nu era șilit să bea, căci împăratul poruncise tuturor oamenilor din casa lui să facă după voia fiecăruia.

Împărăteasa Vasti a dat și ea **un ospăț** femeilor în casa împărătească a împăratului Ahașveroș.

A șaptea zi, pe când **inima împăratului** era veselă de vin, a poruncit lui Mehuman, Bizta, Harbona, Bigta, Abagta, Zetar și Carcas, cei **șapte fameni** care slujeau înaintea împăratului Ahașveroș, să aducă în fața lui pe împărăteasa Vasti cu cununa împărătească, pentru ca să arate **frumusețea** ei popoarelor și mai-marilor săi, căci era frumoasă la chip.

Dar împărăteasa **Vasti** n-a vrut să vină când a primit prin **fameni** porunca împăratului. Și **împăratul** s-a supărat foarte tare, s-a aprins de mânie.

Atunci, **împăratul** a vorbit cu **înțelepții** care cunoșteau obiceiurile vremii. Căci așa se puneau la cale treburile împăratului – înaintea tuturor celor ce cunoșteau **legile** și **dreptul**. Avea lângă el pe Carșena, pe Setar, pe Admata, pe Tarsis, pe Meres, pe Marsena, pe Memucan, **șapte domnitori** ai **Persiei** și **Mediei**, care vedeau fața împăratului și care aveau locul întâi în **împărăție**.

„Ce trebuie”, a zis el, „să se facă împărătesei **Vasti** după lege, pentru că n-a împlinit ce i-a poruncit împăratul **Ahașveroș** prin fameni?”

Memucan a răspuns înaintea împăratului și domnitorilor: „Nu numai față de împărat s-a purtat rău împărăteasa Vasti, ci și față de toți domnitorii și toate popoarele care sunt în toate **ținuturile** împăratului Ahașveroș. Căci **fapta împărătesei** va ajunge la cunoștința tuturor femeilor și le va face să-și nesocotească bărbații. Ele vor zice: ‘Împăratul Ahașveroș a poruncit să i se aducă înaintea împărătesei **Vasti**, și ea nu s-a dus.’

Și, din ziua aceasta, **crăiesele Persiei** și **Mediei** care vor afla de fapta împărătesei vor vorbi tot așa tuturor **căpeteniilor împăratului**; de aici va veni mult dispreț și mânie.

Dacă **împăratul** găsește cu cale, să se dea poruncă din partea lui și să se scrie în **legile perșilor** și **mezilor**, cu arătarea că nu trebuie să se calce o poruncă împărătească, după care **Vasti** să nu se mai arate înaintea împăratului Ahașveroș. Iar **împăratul** să dea vrednicia de împărăteasă alteia mai bună decât ea. **Porunca împăratului** se va vesti astfel

în toată împărăția lui, căci este mare, și **toate femeile** vor da cinste bărbaților lor, de la mare până la mic.”

Părerea aceasta a fost primită de împărat și de **domnitori**, și împăratul a lucrat după cuvântul lui **Memucan**.

A trimis **scrisori** tuturor ținuturilor din împărăția lui, fiecărui ținut după scrierea lui și fiecărui popor după limba lui; ele spuneau că **orice bărbat** trebuie să fie stăpân în casa lui și că va vorbi limba poporului său.

Cap.2

După aceste lucruri, când s-a potolit mânia împăratului **Ahașveroș**, s-a gândit la **Vasti**, la ce făcuse ea și la hotărârea luată cu privire la ea.

Atunci, cei ce slujeau împăratului au zis: „Să se caute pentru **împărat** niște **fete fecioare** și frumoase. Împăratul să pună în toate ținuturile din împărăția lui **dregători** însărcinați să strângă pe toate **fetele fecioare** și frumoase, în **capitala Susa**, în casa femeilor, sub privegherea lui **Hegai**, famenul împăratului și păzitorul femeilor, care să le dea cele trebuincioase pentru gătit.

Și **fata** care-i va plăcea împăratului să fie **împărăteasă** în locul lui Vasti.”

Părerea aceasta a fost primită de împărat și așa a făcut.

În capitala Susa era un **iudeu** numit **Mardoheu**, fiul lui Iair, fiul lui Șimei, fiul lui Chis, bărbat din Benjamin, care fusese luat din Ierusalim printre **robii** strămutați împreună cu **Ieconia**, împăratul lui Iuda, de Nebucadnețar, împăratul Babilonului. El creștea pe **Hadasa**, adică **Estera**, fata unchiului său, căci ea n-avea nici tată, nici mamă. Fata era **frumoasă** la statură și **plăcută** la vedere. După moartea tatălui și a mamei sale, **Mardoheu** o luase de suflet.

Când s-a auzit porunca împăratului și hotărârea lui, a fost strâns un mare număr de **fete** în capitala Susa, sub privegherea lui **Hegai**. Odată cu ele a fost luată și **Estera** și adusă în casa împăratului, sub privegherea lui **Hegai**, păzitorul femeilor.

Fata i-a plăcut și a căpătat trecere înaintea lui.

El s-a grăbit să-i dea cele de trebuință pentru găteală și hrană, i-a dat **șapte slujnice** alese din casa împăratului și a pus-o împreună cu slujnicele ei în cea mai bună încăpere din **casa femeilor**.

Estera nu și-a făcut cunoscute nici **poporul**, nici nașterea, căci **Mardoheu** o oprise să vorbească despre aceste lucruri. Și, în fiecare zi, **Mardoheu** se ducea și venea înaintea curții casei femeilor ca să afle cum îi merge **Esterei** și ce se face cu ea.

Fiecare **fată** se ducea la rândul ei la **împăratul Ahașveroș**, după ce timp de **douăsprezece luni** împlinea ce era poruncit femeilor.

În timpul acesta, aveau grijă să se gătească, ungându-se șase luni cu **untdelemn de mirt** și șase luni cu **miresme de mirozne femeiești**.

Așa se ducea **fiecare fată** la împărat. Și, când trecea din casa femeilor în casa împăratului, o lăseau să ia cu ea tot ce voia.

Se ducea seara, și a doua zi dimineața trecea în a doua casă a femeilor, sub privegherea lui **Șaașgaz**, famenul împăratului și păzitorul țiitoarelor împăratului. Nu se mai întorcea la împărat, decât când ar fi dorit împăratul și ar fi chemat-o pe nume.

Când i-a venit rândul să se ducă la împărat, **Estera**, fata lui Abihail, unchiul lui **Mardoheu**, care o înfiase, n-a cerut decât ce a fost rânduit de **Hegai**, famenul împăratului și păzitorul femeilor. **Estera** căpăta trecere înaintea tuturor celor ce o vedeau.

Estera a fost dusă la **împăratul Ahașveroș**, în casa împărătească, în luna a zecea, adică luna **Tebet**, în al șaptelea an al domniei lui.

Împăratul a iubit pe **Estera** mai mult decât pe toate celelalte femei și ea a căpătat trecere și iubire înaintea lui mai mult decât toate celelalte fete. I-a pus cununa împărătească pe cap și a făcut-o **împărăteasă** în locul lui **Vasti**.

Împăratul a dat un **mare ospăț** tuturor domnitorilor și slujitorilor lui, un ospăț în cinstea Esterei. Cu prilejul acesta a ușurat sarcinile ținuturilor și a împărțit daruri cu o dărnicie **împărătească**.

A doua oară, când s-au strâns fetele, **Mardoheu** ședea la **poarta împăratului**. **Estera** nu-și spusese nici nașterea, nici poporul, căci o oprise **Mardoheu**. Și ea urma acum poruncile lui Mardoheu cu tot atâta scumpătate ca atunci când o creștea.

În același timp, pe când **Mardoheu** stătea la poarta împăratului, **Bigtan** și **Tereș**, doi fameni ai împăratului, păzitorii pragului, s-au lăsat biruiți de o supărare și au vrut să întindă mâna împotriva împăratului **Ahașveroș**.

Mardoheu a avut cunoștință de lucrul acesta și a dat de știre **împărătesei Estera**, care l-a spus **împăratului** din partea lui Mardoheu.

Faptul fiind cercetat și găsit întocmai, cei **doi fameni** au fost spânzurați de un lemn. Și lucrul acesta a fost scris în **Cartea Cronicilor** în fața împăratului.

Cap. 3

După aceste lucruri, împăratul **Ahașveroș** a ridicat la putere pe **Haman**, fiul lui Hamedata, Agaghitul. L-a ridicat în cinste și a pus scaunul lui mai presus de scaunele tuturor căpeteniilor care erau lângă el.

Toți slujitorii împăratului care stăteau la poarta împăratului plecau genunchiul și se închinox înaintea lui **Haman**, căci așa era porunca împăratului cu privire la el. Dar **Mardoheu** nu-și pleca genunchiul și nu se închina.

Și slujitorii împăratului care stăteau la poarta împăratului au zis lui **Mardoheu**: „Pentru ce calci porunca împăratului?”

Fiindcă ei îi spuneau în fiecare zi lucrul acesta, și el nu-i asculta, l-au spus lui **Haman**, ca să vadă dacă **Mardoheu** are să se țină de hotărârea lui, căci el spusese că este **iudeu**. Și **Haman** a văzut că **Mardoheu** nu-și pleca genunchiul și nu se închinox înaintea lui. S-a umplut de mânie, dar a crezut că e prea puțin pentru el să pună mâna numai pe Mardoheu, căci i se spusese din ce popor era Mardoheu, și a voit să nimicească pe poporul lui Mardoheu, pe **toți iudeii** care se aflau în toată împărăția lui **Ahașveroș**.

În luna întâi, adică luna **Nisan**, în al doisprezecelea an al împăratului **Ahașveroș**, au aruncat **Pur**, adică sortul, înaintea lui **Haman**, pentru fiecare zi și pentru fiecare lună, până în luna a douăsprezecea, adică luna **Adar**.

Atunci, **Haman** a zis împăratului **Ahașveroș**: „În toate ținuturile împărăției tale este risipit **un popor deosebit** între popoare, care are **legi deosebite** de ale tuturor popoarelor și nu ține legile împăratului. Nu este în folosul împăratului să-l lase liniștit.”

Dacă **împăratul** găsește cu cale, să se scrie **o poruncă** pentru ca ei să fie nimiciți, și eu voi cântări zece mii de talanți de argint în mâinile slujbașilor, ca să-i ducă în vistieria împăratului.”

Împăratul și-a scos **inelul** din deget și l-a dat lui **Haman**, fiul lui Hamedata, Agaghitul, vrajmașul iudeilor. Și împăratul a zis lui **Haman**: „Îți dăruiesc și argintul, și pe poporul acesta; fă cu el ce vei voi.”

Logofeții împăratului au fost chemați în a treisprezecea zi a lunii întâi și au scris în totul cum a poruncit **Haman** mai-marilor oștirii, dregătorilor fiecărui ținut și căpeteniilor fiecărui popor, fiecărui ținut după scrierea lui și fiecărui popor după limba lui. Au scris în numele împăratului **Ahașveros** și au pecetluit scrisorile cu **inelul** împăratului.

Scrisorile au fost trimise prin alergători în toate **ținuturile** împăratului ca să nimicească, să omoare și să piardă pe **toți iudeii**, tineri și bătrâni, prunci și femei, și anume **într-o singură zi**, în ziua a treisprezecea a lunii a douăsprezecea, adică luna **Adar**, și să li se prade averile.

Aceste **scrisori** cuprindeau porunca împăratului, care trebuia vestită în fiecare ținut, și îndemnau pe toate popoarele să fie gata pentru ziua aceea.

Alergătorii au plecat în grabă mare, după porunca împăratului.

Porunca a fost vestită și în **capitala Susa**.

Și, pe când **împăratul** și **Haman** stăteau și beau, **cetatea Susa** era îngrozită.

Cap. 4

Mardoheu, aflând tot ce se petrecea, și-a sfâșiat hainele, s-a îmbrăcat cu **un sac** și s-a presărat cu **cenușă**. Apoi s-a dus în mijlocul cetății, scoțând cu putere strigăte amare, și a mers până la **poarta împăratului**, a cărei intrare era oprită oricui era îmbrăcat cu un sac.

În fiecare ținut unde ajungea porunca împăratului și hotărârea lui, a fost o mare jale printre **iudei**: posteau, plângeau și se boceau și mulți se culcau în **sac** și **cenușă**.

Slujnicele Esterei și **famenii** ei au venit și i-au spus lucrul acesta.

Și împărăteasa a rămas îngrozită. A trimis haine lui **Mardoheu** ca să-l îmbrace și să ia sacul de pe el, dar el nu le-a primit.

Atunci, Estera a chemat pe **Hatac**, unul din famenii pe care-i pusese împăratul în slujba ei, și l-a însărcinat să se ducă să întrebe pe **Mardoheu** ce înseamnă lucrul acesta și de unde vine.

Hatac s-a dus la **Mardoheu** în locul deschis al cetății, înaintea porții împăratului. Și Mardoheu i-a istorisit tot ce i se întâmplase și i-a spus suma de argint pe care făgăduise **Haman** că o va da vistieriei împăratului în schimbul **măcelării iudeilor**.

I-a dat și cuprinsul **poruncii** vestite în **Susa** în vederea nimicirii lor, ca s-o arate **Esterei** și să-i spună totul. Și a poruncit ca **Estera** să se ducă la **împărat** să-l roage și să stăruiască de el pentru **poporul său**.

Hatac a venit și a spus **Esterei** cuvintele lui **Mardoheu**.

Estera a însărcinat pe **Hatac** să se ducă să spună lui **Mardoheu**:

„Toți slujitorii împăratului și poporul din ținuturile împăratului știu că este **o lege** care pedepsește cu moartea pe oricine, fie bărbat, fie femeie, care intră la **împărat**, în curtea dinăuntru, fără să fie chemat. Numai acela scapă cu viață căruia îi întinde împăratul **toiagul** lui împărătesc de aur.

Și eu n-am fost chemată la împărat de treizeci de zile.”

Când s-au spus cuvintele **Esterei** lui **Mardoheu**, Mardoheu a trimis următorul răspuns Esterei: „Să nu-ți închipui că numai tu vei scăpa dintre **toți iudeii** pentru că ești în casa împăratului. Căci, dacă vei tăcea acum, **ajutorul** și **izbăvirea** vor veni din altă parte pentru **iudei**, și tu și casa tatălui tău veți pieri.

Și cine știe dacă nu pentru **o vreme ca aceasta** ai ajuns la împărăție?”

Estera a trimis să spună lui **Mardoheu**:

„Du-te, strânge pe toți **iudeii** care se află în Susa și **postii** pentru mine, fără să măncați, nici să beți **trei zile**, nici noaptea, nici ziua. Și eu voi postii odată cu **slujnicele** mele, apoi voi intra la împărat în ciuda legii și, dacă va fi să pier, voi pieri.”

Mardoheu a plecat și a făcut tot ce-i poruncise Estera.

Cap. 5

A treia zi, **Estera** s-a îmbrăcat cu hainele împărătești și a venit în curtea dinăuntru a casei împăratului, înaintea casei împăratului. **Împăratul** ședea pe scaunul lui împărătesc, în casa împărătească, în fața ușii casei.

Când a văzut **împăratul** pe împărăteasa **Estera** în picioare în curte, ea a căpătat trecere înaintea lui. Și împăratul a întins Esterei **toiagul împărătesc** pe care-l ținea în mână. **Estera** s-a apropiat și a atins vârful toiagului.

Împăratul i-a zis: „Ce ai tu, **împărăteasă Estero**, și ce ceri? Chiar dacă ai cere jumătate din împărăție, îți voi da.”

Estera a răspuns: „Dacă împăratul găsește cu cale, să vină **împăratul** astăzi cu **Haman** la ospățul pe care i l-am pregătit.”

Și împăratul a zis: „Duceți-vă îndată și aduceți pe **Haman**, cum dorește Estera.”

Împăratul s-a dus cu **Haman** la ospățul pe care-l pregătise **Estera**.

Și, pe când beau vin, împăratul a zis Esterei: „Care este **cererea** ta?”

Ea îți va fi împlinită. Ce dorești? Chiar dacă ai cere jumătate din împărăție, o vei căpăta.”

Estera a răspuns: „Iată ce cer și ce doresc.

Dacă am căpătat trecere înaintea împăratului și dacă găsește cu cale împăratul, să-mi îplinească **cererea** și să-mi facă dorința să mai vină **împăratul** cu **Haman** și la ospățul pe care li-l voi pregăti, și măine voi da **răspuns** împăratului după porunca lui.”

Haman a ieșit în ziua aceea vesel și cu inima mulțumită. Dar, când a văzut la poarta împăratului pe **Mardoheu**, care nu se scula, nici nu se mișca înaintea lui, s-a umplut de **mânie** împotriva lui Mardoheu.

A știut totuși să se stăpânească și s-a dus acasă.

Apoi a trimis să aducă pe **prietenii** săi și pe nevastă-sa Zereș.

Haman le-a vorbit despre strălucirea bogățiilor lui, despre numărul fiilor săi, despre tot ce făcuse împăratul ca să-l ridice în vrednicie și despre locul pe care i-l dăduse mai presus de **căpeteniile** și **slujitorii** împăratului.

Și a adăugat: „Eu sunt chiar **singurul** pe care **împărăteasa Estera** l-a primit împreună cu **împăratul** la ospățul pe care l-a făcut și sunt poftit și măine la ea cu împăratul.

Dar toate acestea n-au niciun preț pentru mine câtă vreme voi vedea pe **Mardoheu**, **iudeul** acela, șezând la poarta împăratului.”

Nevastă-sa Zereș și toți **prietenii** lui i-au zis: „Să se pregătească **o spânzurătoare** înaltă de cincizeci de coți și mâine dimineață cere împăratului ca **Mardoheu** să fie spânzurat.

Apoi vei merge vesel la **ospăț** cu împăratul.”

Părerea aceasta a plăcut lui **Haman** și a pus să pregătească spânzurătoarea.

Cap. 6

În noaptea aceea, **împăratul** n-a putut să doarmă și a poruncit să-i aducă lângă el Cartea Aducerilor aminte, **Cronicile**.

Le-au citit înaintea **împăratului** și s-a găsit scris ce descoperise **Mardoheu** cu privire la **Bigtan** și **Tereș**, cei doi fameni ai împăratului, păzitorii pragului, care voiseră să întindă mâna asupra împăratului **Ahașveroș**.

Împăratul a zis: „Ce cinste și mărire i s-a făcut lui **Mardoheu** pentru aceasta?” „Nu i s-a făcut nimic”, au răspuns cei ce slujeau împăratului. Atunci, împăratul a zis: „Cine este în curte?” (**Haman** venise în curtea de afară a casei împăratului să ceară împăratului să spânzure pe **Mardoheu** pe lemnul pe care-l pregătise pentru el.)

Slujitorii împăratului i-au răspuns: „**Haman** este în curte.”

Și împăratul a zis: „Să între.”

Haman a intrat și **împăratul** i-a zis: „Ce trebuie făcut pentru **un om** pe care vrea să-l cinstească împăratul?”

Haman și-a zis în sine: „Pe cine altul decât pe mine ar vrea împăratul să-l cinstească?”

Și Haman a răspuns împăratului: „**Omului** pe care vrea împăratul să-l cinstească, trebuie să i se aducă **haina împărătească**, aceea cu care se îmbracă împăratul, și **calul** pe care călărește împăratul și să i se pună **cununa împărătească** pe cap. Să se dea **haina** și **calul** uneia din căpeteniile de seamă ale împăratului, apoi să îmbrace cu haina pe omul acela pe care vrea să-l cinstească împăratul, să-l plimbe călare pe cal prin locul deschis al cetății și să se strige înaintea lui:

‘Așa se face **omului** pe care vrea **împăratul** să-l cinstească!’”

Împăratul i-a zis lui **Haman**: „Ia îndată haina și calul, cum ai zis, și fă așa **iudeului Mardoheu**, care șade la poarta împăratului. Nu lăsa nefăcut nimic din ce ai spus.”

Și Haman a luat **haina** și **calul**, a îmbrăcat pe Mardoheu, l-a plimbat călare pe cal prin locul deschis al cetății și a strigat înaintea lui:

„Așa se face **omului** pe care vrea **împăratul** să-l cinstească!”

Mardoheu s-a întors la poarta împăratului, și **Haman** s-a dus în grabă acasă, măhnit și cu capul acoperit.

Haman a istorisit nevastei sale **Zereș** și tuturor **prietenilor** săi tot ce i se întâmplase.

Și **înțelepții** lui și nevastă-sa **Zereș** i-au zis: „Dacă **Mardoheu**, înaintea căruia ai început să cazi, este din **neamul iudeilor**, nu vei putea face nimic împotriva lui, ci vei cădea înaintea lui.”

Pe când îi vorbeau ei încă, au venit **famenii** împăratului și au luat îndată pe **Haman** la ospățul pe care-l pregătise **Estera**.

Cap. 7

Împăratul și **Haman** s-au dus la ospăț la împărăteasa **Estera**.

În această a doua zi, împăratul a zis iarăși Esterei pe când beau vin:

„Care este **cererea** ta, împărăteasă Estera?”

Ea îți va fi împlinită. Ce dorești?

Chiar dacă ai cere **jumătate din împărăție**, o vei căpăta.”

Împărăteasa Estera a răspuns: „Dacă am căpătat trecere înaintea ta, împărate, și dacă găsește cu cale împăratul, **dă-mi viața** – iată cererea mea – și **scapă pe poporul meu** – iată dorința mea!

Căci **eu** și **poporul meu** suntem vânduți să fim nimiciți, înjunghiați și prăpădiți.

Măcar dacă am fi vânduți să fim **robi** și **roabe**, aș tăcea, dar **vrăjmașul** n-ar putea să înlocuiască pierderea făcută împăratului.”

Împăratul Ahașveroș a luat cuvântul și a zis împărătesei **Estera**:

„Cine și unde este acela care are de gând să facă așa?”

Estera a răspuns: „Apăsătorul, vrăjmașul, este **Haman**, răul acesta!”

Haman a rămas îngrozit în fața împăratului și a împărătesei.

Și **împăratul**, în mânia lui, s-a sculat și a părăsit ospățul și s-a dus în grădina casei împărătești. Haman a rămas să-și ceară viața de la împărăteasa **Estera**, căci vedea bine că pierderea lui era hotărâtă în mintea împăratului.

Când s-a întors **împăratul** din grădina casei împărătești în odaia ospățului, a văzut pe **Haman** că se aruncase spre patul pe care era **Estera** și i-a zis:

„Cum, să mai și silești pe **împărăteasă** la mine, în casa împărătească?”

Cum au ieșit cuvintele acestea din gura împăratului, i-au și acoperit fața lui **Haman**. Și **Harbona**, unul din fameni, a zis în fața împăratului: „Iată, spânzurătoarea pregătită de **Haman** pentru **Mardoheu**, care a vorbit spre binele împăratului, este ridicată în casa lui Haman, la o înălțime de cincizeci de coți.”

Împăratul a zis: „**Haman** să fie spânzurat pe ea!”

Și au spânzurat pe **Haman** pe spânzurătoarea pe care o pregătise el pentru **Mardoheu**. Și mânia împăratului s-a potolit.

Cap. 8

În aceeași zi, împăratul **Ahașveroș** a dat împărătesei **Estera** casa lui Haman, vrăjmașul iudeilor. Și **Mardoheu** a venit înaintea împăratului, căci Estera arătase legătura ei de rudenie cu el.

Împăratul și-a scos inelul pe care-l luase înapoi de la **Haman** și l-a dat lui **Mardoheu**. **Estera**, din partea ei, a pus pe **Mardoheu** peste casa lui Haman.

Apoi **Estera** a vorbit din nou înaintea **împăratului**. S-a aruncat la picioarele lui, a plâns, l-a rugat să oprească urmările răutății lui Haman, Agaghitul, și izbânda planurilor lui împotriva **iudeilor**.

Împăratul a întins toiagul împărătesc de aur **Esterei**, care s-a ridicat și a stat în picioare înaintea împăratului.

Ea a zis atunci: „Dacă împăratul găsește cu cale și dacă am căpătat trecerea înaintea lui, dacă lucrul pare potrivit împăratului și dacă eu sunt plăcută înaintea lui, să se scrie ca să se întoarcă scrisorile făcute de Haman, fiul lui Hamedata, Agaghitul, și scrise de el cu gând să piardă pe **iudeii** care sunt în toate ținuturile **împăratului**.

Căci cum aș putea eu să văd nenorocirea care ar atinge pe **poporul meu** și cum aș putea să văd nimicirea **neamului meu**?”

Împăratul **Ahașveroș** a zis împărătesei **Estera** și iudeului **Mardoheu**:

„Iată, am dat **Esterei** casa lui Haman, și el a fost spânzurat pe spânzurătoare, pentru că întinsese mâna împotriva **iudeilor**.

Scrieți dar în **folosul iudeilor** cum vă va plăcea, în numele împăratului, și pecetluiți cu **inelul** împăratului. Căci **o scrisoare** scrisă în numele împăratului și pecetluită cu **inelul împăratului** nu poate fi desființată.”

Logofeții împăratului au fost chemați în vremea aceea, în a douăzeci și treia zi a lunii a treia, adică luna **Sivan**, și au scris, după tot ce a poruncit **Mardoheu**, **iudeilor**, căpeteniilor oștirii, dregătorilor și mai-marilor celor o sută douăzeci și șapte de ținuturi așezate de la **India** la **Etiopia**, fiecărui ținut după scrierea lui, fiecărui popor după limba lui și **iudeilor** după scrierea și limba lor.

Au scris în numele împăratului **Ahașveroș** și au pecetluit cu **inelul împăratului**. Au trimis scrisorile prin **alergători** călări pe cai și catâri născuți din iepe.

Prin aceste scrisori, împăratul dădea voie **iudeilor**, în oricare cetate ar fi fost, să se adune și să-și **apere viața**, să nimicească, să omoare și să piardă, împreună cu pruncii și femeile lor, pe toți aceia din fiecare popor și din fiecare ținut care ar lua **armele să-i lovească** și să le prade averile.

Aceasta să se facă într-o singură zi în toate ținuturile împăratului Ahașveroș, și anume în a treisprezecea zi a lunii a douăsprezecea, adică luna **Adar**.

Aceste **scrisori** cuprindeau hotărârea care trebuia vestită în fiecare ținut și dădeau de știre tuturor popoarelor că **iudeii** stau gata pentru ziua aceea, ca să se răzbune pe **vrăjmașii** lor.

Alergătorii călări pe cai și pe catâri au plecat îndată și în toată graba, după porunca împăratului. Hotărârea a fost vestită și în **capitala Susa**.

Mardoheu a ieșit de la împărat cu o **haină împărătească** albastră și albă, cu o mare **cunună de aur** și cu o **mantie** de în subțire și de purpură.

Cetatea **Susa** striga și se bucura.

Pentru **iudei** nu era decât fericire și bucurie, veselie și slavă.

În fiecare ținut și în fiecare cetate, pretutindeni unde ajungeau **porunca împăratului** și **hotărârea** lui, au fost între **iudei** bucurie și veselie, ospete și zile de sărbătoare.

Și mulți oameni dintre popoarele țării s-au făcut **iudei**, căci îi apucase frica de iudei.

Cap. 9

În luna a douăsprezecea, adică luna **Adar**, în a treisprezecea zi a lunii, ziua în care avea să se aducă la îndeplinire porunca și hotărârea împăratului, și când vrăjmașii iudeilor nădărduseră să stăpânească peste ei, s-a întâmplat tocmai dimpotrivă, că **iudeii** au stăpânit asupra **vrăjmașilor** lor.

Iudeii s-au strâns în cetățile lor, în toate ținuturile împăratului **Ahașveroș**, ca să pună mâna pe cei ce căutau să-i piardă. Nimeni n-a putut să le stea împotrivă, căci **frica** de ei apucase pe toate popoarele!

Și toți mai-marii ținuturilor, căpeteniile oștirii, dregătorii, slujbașii împăratului au sprijinit pe **iudei** din pricina fricii pe care le-o insufla **Mardoheu**.

Căci **Mardoheu** era puternic în casa împăratului și **faima** lui se răspândea în toate ținuturile, pentru că ajungea din ce în ce mai puternic.

Iudeii au ucis cu lovituri de sabie pe toți **vrăjmașii** lor, i-au omorât și i-au prăpădit. Au făcut ce au vrut cu vrăjmașii lor.

În **capitala Susa**, iudeii au ucis și au prăpădit cinci sute de oameni și au înjunghiat pe Parșandata, Dalfon, Aspata, Porata, Adalia, Aridata, Parmasta, Arizai, Aridai și Vaiezata, cei **zece fii** ai lui **Haman**, fiul lui Hamedata, **vrăjmașul iudeilor**.

Dar n-au pus mâna pe averile lor.

În ziua aceea, numărul celor ce fuseseră uciși în **capitala Susa** a ajuns la cunoștința împăratului. Și împăratul a zis împărătesei Estera: „**Iudeii** au ucis și au prăpădit în capitala Susa cinci sute de oameni și pe cei zece fii ai lui **Haman**.

Ce vor fi făcut în celelalte ținuturi ale împăratului?

Care-ți este **cererea**? Ea îți va fi împlinită.

Ce mai **dorești**? Vei căpăta.”

Estera a răspuns: „Dacă împăratul găsește cu cale, să fie îngăduit iudeilor care sunt la **Susa** să facă și măine după porunca de azi și să spânzure pe lemn pe cei **zece fii** ai lui **Haman**.” Și **împăratul** a poruncit să se facă așa.

Porunca a fost adusă la cunoștința poporului din Susa.

Au spânzurat pe cei zece fii ai lui **Haman**.

Iudeii care se aflau în Susa s-au strâns din nou în a paisprezecea zi a lunii **Adar** și au ucis în Susa trei sute de oameni. Dar n-au pus mâna pe **averile** lor.

Ceilalți **iudei** din celelalte ținuturi ale împăratului s-au strâns și și-au apărat viața. Au căpătat astfel odihnă, scăpând de **vrăjmașii** lor, și au ucis saptezeci și cinci de mii din cei ce le erau **vrăjmași**. Dar n-au pus mâna pe **averile** lor.

Aceste lucruri s-au întâmplat în a treisprezecea zi a lunii **Adar**.

În ziua a paisprezecea, **iudeii** s-au odihnit și au făcut din ea o zi de ospăț și de bucurie. Cei ce se aflau la **Susa** s-au strâns în ziua a treisprezecea și a paisprezecea, dar în ziua a cincisprezecea s-au odihnit și au făcut din ea o zi de ospăț și de bucurie.

De aceea, **iudeii de la țară**, care locuiesc în cetăți fără ziduri, au făcut din ziua a paisprezecea a lunii **Adar** o zi de bucurie, de ospăț și de sărbătoare, în care își trimit **daruri** unii altora.

Mardoheu a scris aceste lucruri și a trimis **scrisori** tuturor **iudeilor** din toate ținuturile împăratului Ahașveroș, de aproape și din depărtare.

Le porunca să prăznuiască în **fiecare an** zilele a paisprezecea și a cincisprezecea ale lunii **Adar**, ca zile în care căpătaseră odihnă, scăpând de **vrăjmașii** lor. Le-a poruncit să prăznuiască luna în care **întristarea** lor se prefăcuse în bucurie și **jalea** lor, în zi de sărbătoare și să facă din aceste zile niște zile de ospăț și de bucurie, când să-și trimită **daruri de mâncare** unii altora și să împartă **daruri** celor lipsiți.

Iudeii s-au îndatorat să facă ceea ce și începuseră să facă și ce le scrisese **Mardoheu**. Căci **Haman**, fiul lui Hamedata, Agaghitul, **vrăjmașul** tuturor **iudeilor**, făcuse **planul să-i piardă** și aruncase **Pur**, adică sortul, ca să-i omoare și să-i nimicească. Dar **Estera**, venind înaintea împăratului, împăratul a poruncit în scris să întoarcă asupra capului lui **Haman** planul cel rău pe care-l făcuse împotriva iudeilor și să-i spânzure pe lemn pe el și pe fiii lui.

De aceea, zilele acestea s-au numit **Purim**, de la numirea **Pur**.

Potrivit cu tot cuprinsul acestei scrisori, potrivit cu cele ce văzuseră ei înșiși și potrivit cu cele ce li se întâmplaseră, **iudeii** au luat pentru ei, pentru sămânța lor și pentru toți cei ce se vor lipi de ei **hotărârea** și **îndatorirea** de neschimbat ca să prăznuiască în fiecare an aceste două zile, în felul rânduit și la vremea hotărâtă.

Zilele acestea trebuiau să fie pomenite și prăznuite din neam în neam, în fiecare familie, în fiecare ținut și în fiecare cetate. Și zilele acestea, **Purim**, nu trebuiau desființate niciodată din mijlocul iudeilor, nici să se șteargă aducerea aminte de ele printre urmașii lor.

Împărăteasa Estera, fata lui Abihail, și iudeul **Mardoheu** au scris stăruitor a două oară pentru ca să întărească scrisoarea privitoare la **Purim**.

Au trimis **scrisori** tuturor **iudeilor** în cele o sută douăzeci și șapte de **ținuturi** ale împăratului Ahașveroș.

Ele cuprindeau **cuvinte** de pace și de credincioșie, întărind ținerea acestor **zile Purim** la vremea hotărâtă, cum le rânduiseră iudeul **Mardoheu** și împărăteasa **Estera** pentru ei și cum și le rânduiseră și pentru ei înșiși și pentru sămânța lor, cu prilejul **postului** lor și țipetelor lor. **Porunca Esterei** a întărit așezarea acestei **sărbători Purim**, și lucrul acesta a fost scris în **carte**.

Cap. 10

Împăratul Ahașveroș a pus **un bir** asupra țării și asupra ostroavelor mării.

Toate faptele privitoare la puterea și isprăvile lui și amănuntele despre mărimea la care a ridicat împăratul pe **Mardoheu** nu sunt scrise în **Cartea Cronicilor** împăraților mezilor și perșilor?

Căci **iudeul Mardoheu** era cel dintâi după împăratul **Ahașveroș**.

El era cu vază între **iudei** și iubit de mulțimea fraților săi, căci a căutat **binele** poporului său și a vorbit pentru **fericirea** întregului său neam.